

Sygn. akt: WSP 8/13

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Janusz Godyń (przewodniczący)

SSN Marian Buliński

SSN Edward Matwijów (sprawozdawca)

Protokolant : asystent SN Anna Krawiec

w sprawie skargi K. W. na przewlekłość postępowania kasacyjnego przed Sądem Najwyższym w Izbie Karnej w sprawie V KK 156/13 oraz przed sądami pierwszej i drugiej instancji (sygn. akt: ... 336/10, ... 974/10, ... 1025/10, ... 1062/12), po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w dniu 17 grudnia 2013 r. skargi dotyczącej przewlekłości postępowania przed Sądem Najwyższym w Izbie Karnej w sprawie V KK 156/13,

p o s t a n o w i ł

skargę oddalić.

UZASADNIENIE

Dnia 20 listopada 2013 r. K. W. wniósł do Sądu Najwyższego – Izby Karnej skargę na przewlekłość postępowania, naruszającego jego prawa jako strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki.

W skardze tej domagał się stwierdzenia przewlekłości postępowania, które toczyło się dwukrotnie przez sądem rejonowym oraz sądem okręgowym. Przewlekłość w postępowaniu sądów obu instancji, przejawiała się w

nieterminowym podejmowaniu czynności procesowych, a w szczególności w przewlekłym wyznaczaniu terminów rozpraw i sporządzaniu uzasadnień.

W ocenie skarżącego przewlekłość postępowania nastąpiła także w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, do którego jego sprawa wraz z kasacją wpłynęła w dniu 13 maja 2013 r., a do dnia 5 listopada 2013 r. nie zostały podjęte żadne decyzje w przedmiocie trybu i terminu rozstrzygnięcia wniesionej na jego korzyść kasacji.

Podnosząc powyższe zarzuty, K. W. wniósł o zasądzenie od Skarbu Państwa na jego rzecz sumy pieniężnej w wysokości 10.000 złotych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Stosownie do dyspozycji przepisu art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.), Sąd Najwyższy jest właściwy do rozpoznania skargi, jeżeli dotyczy ona przewlekłości postępowania przed Sądem Najwyższym lub przed sądem apelacyjnym. Skarga K. W. w części dotyczącej postępowania przed Sądem Rejonowym w Ś. i Sądem Okręgowym w Z. nie podlega zatem rozpoznaniu przez Sąd Najwyższy, lecz przez właściwy sąd apelacyjny (art. 4 ust. 1 a powołanej ustawy).

Oдноśnie do skargi w części dotyczącej postępowania przed Sądem Najwyższym, sygn. akt: V KK 156/13, należy stwierdzić, iż nie jest ona zasadna.

Analiza akt sprawy V KK 156/13, w aspekcie przesłanek określanych w art. 2 ust. 2 powołanej ustawy, od momentu jej wpływu do Sądu Najwyższego, tj. od dnia 13 maja 2013 r., w konfrontacji z zarzutami skarżącego, nie daje podstaw do zasadnego twierdzenia, że w postępowaniu przed Sądem Najwyższym doszło w przedmiotowej sprawie do beczynności tego sądu albo nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu kasacji.

Postanowieniem z dnia 5 grudnia 2013 r. Sąd Najwyższy w Izbie Karnej oddalił kasację obrońcy skazanego, jako oczywiście bezzasadną.

Badanie przewlekłości postępowania, w tym terminowości poszczególnych czynności procesowych, powinno być dokonane przy uwzględnieniu obiektywnych przesłanek, a nie poprzez wskazanie sztywnego okresu dla danej czynności.

Ocena czy wystąpiła przewlekłość postępowania jest dokonywana na podstawie obiektywnych i ustalonych kryteriów w odniesieniu do realiów faktycznych i prawnych sprawy.

Na marginesie wskazać należy, że o naruszeniu jednej z podstawowych zasad postępowania (rozpatrzenie sprawy w rozsądnym terminie) określonej w art. 45 ust 1 Konstytucji RP decyduje nie sam upływ czasu, ale nieuzasadniona przewlekłość procesu.

Wbrew subiektywnym ocenom skarżącego, 6-miesięczny okres oczekiwania na wyznaczenie terminu rozprawy kasacyjnej (zarządzenie z dnia 12 listopada 2013 r.) i merytoryczne jej zakończenie wydanym w dniu 5 grudnia 2013 r. postanowieniem, nie uzasadnia poglądu o bezczynności lub przewlekłości postępowania Sądu Najwyższego, zważywszy na liczbę wpływających i rozpoznawanych w Izbie Karnej Sądu Najwyższego spraw, w tym kasacyjnych.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.